

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เชื่อบรรณแล้วจับมือกัน

....พอพูดอย่างนี้แล้วเราก็ยังไม่ลืมนะ ผู้กำกับว่ายังไง ที่ว่าพระอะไรที่พูดถึงเรื่องเรา อยู่วัดนรนาถฯ นั้นนะ เอาพูดเสียซิ (อ้อ พระสมบัตินะ บุญเรื่อง ท่านทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโท แล้วเอาเรื่องของหลวงตามาเขียนวิทยานิพนธ์ ย่อ ๆ นะครับ ท่านว่าเทศน์ของหลวงตาเป็นความจริงสมกับคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๒) เวลาหลวงตาขึ้นไปเทศน์ ดูทางทีวีแล้ว อดใจจากลำหญา ไม่สะทกสะท้าน อันดับต่อไปก็ว่าเทศน์มีอุปมาอุปไมย แล้วก็มิตลกดขบขันด้วย) นี่ละว่ามีตลกดขบขันด้วย ก็มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราค้านได้ยังไง ก็เราตลกดขบขัน แม้แต่ตะกั๊นี่ยังวงเล็บว่าพวกบ้า เข้าใจไหม มันก็อย่างนั้นแล้ว ท่านก็เอาออกมาบรรยายว่ามีตลกดขบขัน

แม้แต่ฟ้าหญิงท่านก็ยังมี เวลาเทศน์จบลง ส่วนมากไปเทศน์ที่ไหนท่านจะมาประทับอยู่ข้างธรรมมาสน์ ท่านประทับอยู่นั่นก็ตาม จะประทับในที่เขาคัดไว้รับเสด็จนั้นครูเดียว พอเราขึ้นธรรมมาสน์ปั๊บท่านจะปั๊บมาประทับข้าง ๆ ไม่ว่าจะที่ไหนเหมือนกันหมด เวลาเทศน์จบลงแล้วท่านมักจะถวายเป็นนิมนต์ลงมารับ แล้วมีสิ่งอื่นด้วยแทรกกันเข้ามา เราก็ลงไปรับสิ่งเหล่านั้นแหละ ทีนี้ไปเราก็ถาม เป็นยังไงฟังเทศน์ อ้อ ท่านพอเทศน์ดีมีตลกดขบขัน ว่ามีตลกดขบขัน อย่างนั้นแล้ว แม้แต่กษัตริย์ก็ยังประกาศออกมาว่ามีตลกดขบขัน ก็ตัวจริงมันอยู่ที่นี่ว่า ท่านพอเทศน์ดีมีตลกดขบขัน ขบขัน

ท่านยังไปเล่า ภาษาของเราเรียกว่า ท่านไปเล่าให้แม่ท่านฟัง วันนั้นท่านมาทำบุญวันเกิดที่สวนแสงธรรม ตอนเช้า ตอนเราไปสวนแสงธรรม เวลาทำเสร็จเรียบร้อยแล้วท่านก็มากกราบลา ไปนี่ก็จะได้ไปปล่อยสัตว์ปล่อยปลาปล่อยอะไรต่ออะไรท่านว่านั้นนะ เราก็ทำทำคึกคัก โอ๊ย เหมือนจะจริงจะจังนะ เอ้อ ดีแล้ว เป็นโอกาสอันดีเหลือเกินจะได้ฝากอะไรไปปล่อยด้วย เราว่าอย่างนี้ ท่านก็ต้องนึกว่าเป็นสัตว์เป็นอะไรต่ออะไร เราก็บอกว่า ให้อั้วพวกความซี้เกียจซี้คร้านความท้อแท้อ่อนแอในการภาวนานั้นให้เอาไปปล่อยด้วยนะ หัวเราะแก๊กเลย แน่อย่างนั้นละเข้าใจไหม มันหากมาอย่างนี้ เราพูดคึกคักเหมือนจะไม่ไปอย่างนี้ ท่านก็จ้อฟัง ครั้นแล้วเอาความซี้เกียจซี้คร้านไปปล่อยด้วย ท่านไปเล่าให้สมเด็จพระนางเจ้าฯ ฟัง สมเด็จพระนางเจ้าฯ ท่านก็มาเล่าให้ฟัง เล็กกว่า หลวงตาฝากของไปปล่อย ทีแรกฟังนึกว่าจะเป็นของอะไร ปั๊บบ๊บบว่า ความซี้เกียจซี้คร้าน อู๊ยเอาไปเล่าให้แม่ฟัง อย่างนี้ละมันก็เป็นอยู่ในนั้น

(ภจ. ๑ กองครับ) เคยรู้จักท่านคลาดไหม (เคยได้ยินชื่อค่ะ) ท่านเป็นพระวัดนี้ เป็นคนที่ฟังงาแต่เป็นพระวัดนี้ ท่านไปอยู่นั้นหลายปีไปตั้งสำนัก พอดีทางโรงพยาบาลเกาะยาว ฟังงาขอตีกลับมา เราเลยมอบให้ท่านคลาดเป็นตัวแทนเรา ให้ดูทุกอย่าง ว่าจะตัดจะเพิ่มจะเติมอะไร ๆ ยกให้ท่านทั้งหมดเลย ให้ท่านเป็นคนดูแลเองทุกอย่าง อำนาจให้ร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกับเราไปสั่งเอง คือใครอยู่ที่ไหน ลูกศิษย์อยู่ที่ไหน ๆ เวลาที่มีความจำเป็น เราจะมอบให้ลูกศิษย์ในที่นั้น ๆ ทำแทนเรา ๆ

ทางด้านไปน้ำหนาวเราก็สร้างให้เขาเยอะเหมือนกันนะ พวกบ้านพักตำรวจ เจาะน้ำบาดาล เอาไฟฟ้าแรงสูงมา โอ๊ย หลายอย่าง นี่ก็ให้ท่านชิต ท่านชิตอยู่ที่น้ำหนาว น้ำหนาวกับอันนี้มันติดกัน เลยสั่งท่านชิตไปเลย ให้ท่านชิตมาทำหน้าที่แทนเราเหมือนกัน เดียวนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านชิตบ้านท่านอยู่เพชรบุรี แต่ท่านเป็นพระวัดป่าบ้านตาด อยู่ที่ตั้งสิบกว่าปีนะ แล้วไปอยู่น้ำหนาว นี่ละเวลาจำเป็นก็อย่างนี้ละ ต้องสั่งมอบให้ลูกศิษย์คนนั้น ๆ เพราะเจ้าของไปดูไม่ได้ อยู่ที่ไหนก็ตาม ใกล้ชิดกับลูกศิษย์คนไหน ๆ มอบให้ลูกศิษย์คนนั้นทำหน้าที่แทน ๆ อย่างที่ให้ท่านชิตทำแทนด้าน แล้วให้ท่านคลาดทำหน้าที่ฟังงา ที่อื่นก็เหมือนกันแบบเดียวกันแหละ เพราะเราไปไม่ถึงถึง มันไกลลำบาก ลูกศิษย์มากก็ตัวอย่างหนึ่ง เวลาจำเป็นที่ไหนมอบให้คนนั้นทำแทน มอบทางโน้น มอบทางนี้เรื่อย ทุกแห่งนะ มอบไปเรื่อย ๆ อย่างนี้

เพราะงานเรามันกว้างขวางมาก การช่วยชาติเรียกว่าทุกภาค เสมอกันหมดเลย ความจำเป็นมากน้อยเพียงไรนี่ถือเป็นเรื่องสำคัญ ช่วยมาตลอด ๆ อย่างนี้ แล้วที่เกี่ยวข้องกับลูกศิษย์ก็มอบให้ลูกศิษย์ทำแทน ๆ ถ้าสงสัยอะไรให้ถามมา ทางประจวบ อันนี้ไม่ได้มอบ คือมอบให้สมภารเองทำกำแพงวัด ทางรถยนต์สายภาคใต้กลางคืนกลางวันมีเวลาเมื่อไร เราเข้าไปนั้นปั๊บมองดูนี้ โห้ย ไม่วางอย่างนี้ รถวิ่งตลอด วัดอยู่ข้าง ๆ แล้วเป็นวัดภาวนาเสียด้วย เอ๊ ยังไงกัน เราเดินดู พอตื่นเข้ามาออกแต่เช้าเลย เดินสำรวจดูหมดแล้วนิมนต์สมภารวัดมาพูดกันกลางวัดเดี๋ยวนั้นเลย ให้ท่านทำกำแพงให้หมดทะเลเลย ท่านก็ทำเรียบร้อยแล้ว ท่านชอบวิปัสสนากรรมฐาน นี่ให้ท่านทำเอง คู่กันมานานแล้วแหละ

กำลังคิดอยู่มากมายเวลานี้ ภจ. ตั้ง ๘๔,๐๐๐ กองยังงั้น มันไม่พันจะเอาหลวงตาไปเป็นเปรตหรือนี้ ถ้าหลวงตาเป็นเปรตจะไม่เหมือนเปรตตัวไหนนะ แดกกระจัดกระจายเข้าใจไหม ดีไม่ดีคนแตกประเทศไทยเลยถ้าหลวงตาลงได้เป็นเปรตทองคำไม่สำเร็จผลตามความมุ่งหมาย เพียงทองคำสิบตัน คน ๖๒ ล้านคนอ้อมไม้ขึ้นแล้ว ถึงขนาดหลวงตาตกทะเลนี้ ตกทะเลก็จะป็นขึ้นมาจากทะเล แล้วชอกแซกเอาให้มันแหลกหมดเลยเมืองไทยเรา มันเก่งนักแต่ทองคำมันไม่เอาไหน เราต้องเอาเปรียบ

จากความไม่เอาไหน มันต้องเอาอย่างนั้นซี อย่าให้หลวงตาเป็นเปรตนะ หลวงตานี้เป็นอะไรไม่ค่อยเหมือนใครนะ เป็นเปรตก็จะเอาคนหลงทิศหลงทาง ซี้แตกเยี่ยวราดในห้องน้ำห้องส้วม จะเอาตรงจุดสำคัญด้วยนะ เพราะมันเก่งนัก เวลาบอกมันไม่สนใจ ตายแล้วเราก็เก่งเหมือนกัน เราก็เป็นเปรตแล้วก็เอาเลย มันต้องอย่างนั้นซี

ทุกคนให้ช่วยกันนะ ได้เรียนให้ทราบทั่วถึงกันแล้ว นี่เป็นภาษารธรรม ให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ ที่หลวงตาออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ เอาธรรมล้วน ๆ ออกมาเลยนะ จะไม่มีคำว่าโลกคือความสกปรกเข้ามาแทรกในตัวของเราเลย จะมีแต่ธรรมล้วน ๆ ธรรมนี้ออกมาจากองค์ศาสนา เราปฏิบัติเต็มเหนี่ยวของเราแล้ว ถึงได้นำธรรมนี้ออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ธรรมช่วยโลกก็ช่วยอย่างนี้แหละดูเอาซิ พระพุทธเจ้าช่วยโลกช่วยทุกแบบทุกฉบับ ดังที่ท่านสอนไว้ว่า มหาการุณิก นาโถ หิตาย สพฺพปาณินฺ พระพุทธเจ้าทรงพระเมตตาการุณาคุณหาที่สุดไม่ได้ ทำประโยชน์แก่โลกนี้หาประมาณไม่ได้เลยนี่แปลออก องค์ศาสนาแท้เป็นอย่างนั้น เราตัวเท่าหนูเราก็เดินตามรอยศาสนา ธรรมไม่ช่วยโลกจะช่วยอะไร ประชาชนชาวพุทธไม่วิ่งเข้าหาพระวิ่งไปหาอะไร พระช่วยประชาชนไม่ได้ใครจะช่วยได้ในโลกนี้ อะไร ๆ ก็อยู่ที่พระ ๆ เย็นอยู่ที่พระอบอุ่นอยู่ที่พระ แต่พระช่วยโลกไม่ได้แล้วยังเป็นไฟเผาโลก มันเข้ากันได้ไหมกับธรรม ให้จำเอานะ

หลวงตาได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ห่มออกมาเลยจริง ๆ เรียกว่าเป็นธรรมสุดส่วน ขอให้ฟังเสียงธรรม ธรรมนี้จะไม่พาใครลุ่มจมเสียหาย จะพาให้เจริญรุ่งเรืองนับแต่เล็กแต่น้อยขึ้นถึงส่วนใหญ่ ธรรมนี้ไม่เคยพาให้จม แต่เรื่องกิเลสมีมากมีน้อยเอามาให้ได้นะ ให้พากันระมัดระวัง กิเลสคือข้าศึกของธรรม ธรรมเป็นเครื่องพุง ๆ โลก ตั้งแต่พระพุทธเจ้าองค์ไหน ๆ มา จนกระทั่งปัจจุบันนี้ช่วยโลกมาตลอด นี่ทางวัดนั้นวัดนี้ก็มานี้ ชื่อว่าท่านเดินตามร่องรอยของศาสนา ช่วยโลกช่วยสงสารคือองค์ศาสนาเป็นพระองค์แรก ช่วยโลกช่วยสงสารมา เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ชั้นไหน ๆ ช่วยตามชั้นภูมิ ช่วยมนุษย์ช่วยแบบไหนได้ช่วยทั้งนั้น ๆ แหละ

ที่นี้ลูกศิษย์ของศาสนาก็เป็นพระเจ้าพระสงฆ์ เป็นพระนี่เรียกว่าให้ความร่มเย็นแก่ประชาชน ไปอยู่ที่ไหนวัดต้องมี ๆ ชาวพุทธเรา เมื่อมีแล้วโยมเขาก็มีความอบอุ่นกับพระเจ้าพระสงฆ์ แม้จะทำบาปทำกรรมพอระลึกถึงพระนี่สะดุ้งก็กนะ มันต่างกันนะ มันสะดุ้งใจ แล้วหยุดไม่ทำ แม้จะทำมากก็ทำแต่น้อย นี่ละเรื่องอำนาจแห่งธรรมเป็นอย่างนั้น นี่ได้นำธรรมมานำพี่น้องทั้งหลายนะ เราบริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้ว เรื่องเกี่ยวกับเรื่องช่วยโลกช่วยสงสารเราไม่มีอะไร เราบอกชัดเจนบ้าง ๆ นี่ธรรมต้องพูดตามความสัตย์ความจริงได้ตามหลักของธรรม กิเลสมันก็พูดไปได้ตามหลักของกิเลส มีแต่การหลอกลวงต้มตุ๋นอย่างเดียว

กิเลสจะหาความจริงไม่ได้เลย ตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ลูกเต้าหลานเหลนของกิเลส เป็นสกุลแห่งความตม้ตุนสัตว์โลกให้ลุ่มจม แล้วความหลอกลวงนี้ ลึ้นนี้หวานนะ กิเลส มีลึ้นหวานมาก หาหลอกลวงตม้ตุน คนที่จมไปนั้นเพราะความหลอกลวง เข้าใจใหม่ ถ้าจะไปพูดว่าข้าจะมาเอาของแกอย่างนั้นอย่างนี้นะ ตรงไปตรงมาพูดตามหลักความจริง เขาจะไม่ให้ ดีไม่ดีต่อสู้กันทันทีใช้ใหม่ นี่ข้าจะมาปล้นแกนะ หรือข้าจะมาขโมยของแกนะ ของของแกเอาไว้ที่ไหน ๆ นี่พูดตามความจริงที่จิตคิดไว้ว่าจะขโมยของเขา ถ้าพูดอย่างนี้มันก็เป็นความจริงไปแล้ว กลายเป็นธรรมไปแล้ว เขาก็รู้ตัวเขาก็รักษาตัวเขา แต่มันไม่พูดอย่างนั้น มันจะพูดอ้อมอ้อมหลอกลวงตม้ตุนหวานลึ้นทีเดียว ให้ผู้ฟังนี้เคลิ้มหลับ นี่ภาษาของกิเลส นิ่มนวลอ่อนหวานมาก แต่ทำสัตว์โลกให้ลุ่มจมไม่มีอะไรเกินกิเลส

ภาษาธรรมไม่มีอย่างนั้น ตรงไปตรงมา เช่นอย่างว่า ถ้าเอาธรรมเข้าไปใช้นี้ผู้ที่ เป็นเจ้าของทรัพย์จะรู้ตัวทันที เพราะบอกว่าจะไปขโมยเขา เขารู้แล้วเขาก็ไม่ให้ขโมย แต่กิเลสไม่ว่าอย่างนั้นนะ หาอุบายวิธีการต่าง ๆ หลอกลวงตม้ตุนเข้าไปจนขโมยได้ หรือจนมาปล้นได้ ปล้นจนได้นั้นละ อุบายของมันแหลมคม นิ่มนวลอ่อนหวานไพเราะ เพราะพริ้ง กล้วยในสวนในอะไรสู้ไม่ได้ หวาน นี่เป็นภาษาของกิเลสให้ท่านทั้งหลาย ทราบเสีย มันสนิทใจกันมานานแล้ว พอพูดภาษาของธรรมขึ้น ตรงไปตรงมานี้แสดงหู ๆ เพราะมันเป็นเนื้อหาของกิเลสพอแล้ว พวกเราทั้งหลายเลยถือธรรมนี้เป็นข้าศึก ถือกิเลสเป็นมิตรเป็นสหายแล้วก็จมไปด้วยกันตลอด นี่จึงจะจมอีกนานอยู่นะ ถ้าเชื่อ ภาษาของกิเลสนี้ ถ้าภาษาของธรรมแล้วเอาเออะ ไม่จม

ท่านทั้งหลายไม่เคยได้ยินภาษาอย่างหลวงตามาพูด นี่หลวงตาจะจาระไนให้ฟัง ตั้งแต่ก่อนหลวงตาเรียนหนังสืออยู่ การพูดการจากับโลกกับสงสาร เราเกิดมาในท่ามกลางประเทศไทย ต้องพูดแบบคนไทยด้วยกันทั้งนั้น กิริยาท่าทางทุกอย่าง แม้ที่สุดไปเรียนหนังสือมา การเทศนาว่าการก็ต้องเป็นไปตามสำนวนหนังสือ ไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะได้ภาษาชนิดนี้ออกมา เพราะไม่เคยปฏิบัติและไม่เคยคิดไว้ด้วย ก็มีแต่ภาษานั้นละ เขาเทศน์ยังไรเราก็เทศน์อย่างนั้น เขาเทศน์กล้วยหอมว่าดีเราก็บอกกล้วยหอมว่าดี กล้วยไข่ดีก็บอกกล้วยไข่ดี อาตมาตั้งใจมาเทศน์นี้เพราะกล้วยไข่คุณนะชักชวนให้มา เข้าใจใหม่นิ่มขนาดไหนละ นิ่มนวลขนาดไหน ไม่ได้พูดแบบธรรมแหละ ถ้าธรรมไม่สนใจกับสิ่งเหล่านี้ พูดตรงไปตรงมาเลยภาษาธรรม นี่เป็นภาษาของกิเลส อ้อมอ้อม ๆ

เราก็เคยเทศน์มาอย่างนี้ จนไม่รู้สึกตัวเลยว่าจะได้มาพูดภาษาเช่นนี้ขึ้นมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ที่เรียกว่าภาษาธรรม เข้าใจใหม่ ที่นี้ภาษาของปริยัติเราก็เรียนมา

แล้วมาน้อยเพียงไรก็ตั้งท่านทั้งหลายทราบแล้ว เราไม่เคยคิดว่าจะได้ภาษานี้ออกมา ที่นี้เวลาออกจากเรียนมาภาคปฏิบัติ เอ้า เปิดให้ฟังให้ชัด ๆ นะ เวลาปฏิบัตินี้มีแต่ความจริง ก็เราปฏิบัติหาความจริง พระพุทธเจ้าสอนธรรมของจริง สอนไปตรงไหนก็เจอของจริง ๆ เมื่อเจอขึ้นมา เจอขึ้นมาที่ไหนมันขัดกันกับอันนั้นซิ ขัดกันกับปริยัติซึ่งเป็นภาษาของกิเลส เรียนธรรมก็ตามแต่กิเลสเป็นเจ้าของ ภาษาจึงเป็นภาษาของกิเลส เทศนาว่าการก็เหมือนกัน เป็นภาษาของกิเลสไปทั้งนั้นโดยเจ้าตัวไม่รู้นะ เราเองเราก็ไม่รู้แต่ก่อน เขาเทศน์ยังไงเราก็เทศน์อย่างนั้น ที่นี้เวลาออกมาปฏิบัติซิ ปฏิบัติค้นหาความจริง พระพุทธเจ้าสอนแต่ความจริงทั้งนั้น ๆ นี่นะ

พอปฏิบัติไปก็เจอเข้าไป ๆ เมื่อเจออย่างนี้แล้วกับที่เคยพูดเมื่อแต่ก่อนมันเข้ากันไม่ได้ ๆ แนะ ต้องพูดอย่างนี้ถึงจะเข้ากันได้กับธรรม เมื่อความจริงเป็นอย่างนี้ ความรู้เป็นอย่างนี้ การพูดก็ต้องพูดออกมาอย่างนี้ ๆ ถึงจะถูก พูดจากนี้ไปไม่ถูกแนะ ที่นี้ความรู้อันนั้นมันก็พลิกเข้ามาหาทางภาคปฏิบัติ กิริยาท่าทางทุกอย่างนี้เป็นพลังของธรรม แต่ก่อนเป็นพลังของกิเลสมันออกมาผิง ๆ ถ้างลงได้ออกมาเป็นเรื่องพลังของกิเลสแล้วตาตาตาแดงนี้ ฟาดกันแหลกเหลวไปหมด โลกพินาศได้ด้วยอำนาจพลังของกิเลสทำให้ตาตาตาแดง โมโหโหโส เคียดแค้นฆ่ากันได้ นี่เป็นภาษาของกิเลสเป็นกำลังของกิเลส ที่ออกมาจากหัวใจซึ่งบรรจุกิเลสไว้อย่างเต็มเอี้ยด

เอ้าที่นี้พลิกบ๊ีบนะ เวลาปฏิบัติ ๆ เข้าไป ๆ นี้ความรู้ความเห็นอย่างนี้เราไม่เคยเห็น มาปฏิบัติตามธรรมมันก็รู้ขึ้นมาเห็นขึ้นมาโดยไม่มีใครบอก มันหากบอกจากสายทางพระพุทธเจ้า เรียกว่าแผนผัง สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว นี้แลคือแบบแปลนแผนผัง ให้ก้าวตามนี้ ๆ แล้วจะไปเจออย่างนั้น ๆ ที่นี้เวลามันเจอเข้ามันขัดกันกับกิเลสทั้งนั้น ขัดกันกับกิเลสที่เคยแสดงมาตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่ง แม้เราเองก็เป็นอย่างนั้นมา ที่นี้มาสะดุดตัวเอง ๆ ต่อไปมันรู้มากรู้น้อยเห็นอะไร ๆ ขึ้นมา มันมีแต่เรื่องธรรมผ่าน แสดงออกมาก็ต้องแสดงเป็นแบบธรรม แสดงเป็นแบบอื่นไม่ได้ขัดกับธรรม ไม่ใช่ธรรม แนะ เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็ต้องได้นำธรรมนี้ออก ตั้งแต่ต้นจนกระทั่ง ฟาดมันสุดยอดก็สุดยอดเลย

ใครจะว่าโอ้วว่าอวดไม่สนใจ ธรรมคือความจริงต้องพูดไปตามหลักความจริงที่เราปฏิบัติมาด้วยความชอบธรรม รู้เห็นขึ้นมาด้วยความชอบธรรม ถูกต้องตามทางของ ศาสดาว่าเป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว พูดออกเป็นธรรมล้วน ๆ ไปเลย เข้าใจไหม ส่วนใครที่จะเชื่อไม่เชื่อ พอใจไม่พอนั้นเป็นเรื่องของกิเลสเอาประมาณไม่ได้ ธรรมนี้มีประมาณ ต้องพูดไปตามหลักธรรมอย่างนี้ นี่ละท่านทั้งหลายทราบเสียว่ากิริยาที่แสดงออกมา

อย่างนี้ แต่ก่อนเราก็ไม่ได้เคยเป็นอย่างนั้นนะ มันหากเป็นขึ้นมา นี่พูดให้ฟังชัดเจนนะ
วันนี้ เป็นขึ้นมาอย่างน้อยฟาดมันทะลุเลย มันก็พุ่งของมันเลย

ที่นี้กำลังวังชาของใจนี้เป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว ก็เลสแม่เม็ดหินเม็ดทรายก็ไม่มี
แทรก แสดงออกกิริยาท่าทางมาเหมือนจะกัดจะฉีก แล้วเป็นน้ำดับไฟ กลายเป็น
น้ำดับไฟ ๆ พลังของธรรมพุ่งแรงเท่าไรยิ่งความเย็นฉ่ำของธรรมนี้ออกพร้อมกันผาง ๆ
ชะล้างสะอาด ๆ ไปเลย ให้เข้าใจอย่างนั้นนะ พลังของกิเลสทำโลกให้พินาศฉิบหาย
พลังของธรรมเป็นน้ำดับไฟ ต่างกันอย่างนี้ เหตุใดจึงต้องเหมือนกัน ก็เพราะธาตุขันธ์
เวลาแสดงออกมาซึ่งขังตั้งตังเหมือนกัน เพราะธาตุขันธ์นี้เป็นเครื่องมือได้ทั้งธรรมทั้ง
กิเลส เอาไปใช้เสียก่อนกิเลสมันเป็นเจ้าของ มันก็นำธาตุขันธ์นี้ออกไปฆ่าฟันรันแทงรบ
รากันเข้าใจใหม่ อำนาจของจิตบังคับให้ทำ นี่ละเรียกว่ากิเลส อำนาจของจิตก็คืออำนาจ
ของกิเลสอยู่ในจิตนั้นแหละบังคับให้ทำ

ที่นี้เมื่อจิตเป็นธรรมขึ้นมาล้วน ๆ เป็นอำนาจของธรรมล้วน ๆ อำนาจของธรรม
มีแต่มหาคณ อำนาจของกิเลสมีแต่มหาโทษ มหากกรรม มหันตทุกข์ อำนาจของธรรมมี
แต่คุณ มหาคณ เรื่อย ๆ ไป ตรงกันข้าม ๆ ไปอย่างนี้ ท่านทั้งหลายเข้าใจเอานะ เป็น
อย่างนั้น การแสดงถึงได้บอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วโลกไม่เคยได้ยินภาษาธรรม
เวลานี้เราออกภาษาธรรม ออกมามากพอสมควรแล้ว ยังไม่เพียงพอเท่านี้นะ ถ้ามีอะไรที่
จะมาเกี่ยวข้องยังจะหนักกว่านี้ไปอีก เรื่องธรรมไม่มีประมาณ ขอบเขตไม่มี มหาสมุทร
ยังมีฝั่ง ธรรมในหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีขอบไม่มีเขต ครอบโลกธาตุ
ไปหมด ออกแวงไหนออกได้ทั้งนั้น ๆ ขอแต่เหตุการณ์ที่มาสัมผัสหนักเบาเล็กน้อยจะ
ออกตามนั้น ๆ ให้พากันเข้าใจอย่างนี้นะ

เวลานี้เราก็ประมวลธรรมที่ปฏิบัติมานี้ มานำพี่น้องชาวไทยทั้งหลายเรียกว่าเป็น
ธรรมล้วน ๆ แล้ว ให้พากันเชื่อธรรมนะ ถ้าไม่เชื่อชาติไทยของเราจะจมได้ไม่สงสัย ถ้า
เชื่อธรรมแล้วจับมือกัน ถึงจะเป็นผู้ร้ายชายโจรก็มาจับมือกันได้ เป็นมิตรเป็นสหายกัน
ได้เพราะธรรมเป็นเครื่องประสาน กิเลสเป็นเครื่องตีให้แตกให้แยก ไม่ได้เหมือนธรรม
นะ ตีให้แตกให้แยก ให้เป็นคนนั้นให้เป็นคนนี้ให้เป็นพรรคนั้นให้เป็นพวกนี้ ไปอยู่ไหน
ที่นี้ก็ตีกันละซิ แล้วในอวัยวะเดียวกัน ตรงไหนที่มันเจ็บปวด มันแตกแล้วนั้นนะ เรา
ต้องหายมารักษาไม่อย่างนั้นมันจะพังทั้งร่างกาย ธรรมะเป็นหยูกยาเป็นเครื่อง
ประสาน ตรงไหนไม่ดีให้ซ่อม ใครไม่ดีให้ซ่อมให้เอาธรรมเข้าไปยึด ๆ เป็นหลักเป็น
เกณฑ์ขึ้นมาในตนและพวกของตน และใครก็ตามจะตีขึ้นไปเรื่อย ๆ ถ้ามีธรรม ถ้าเป็น
เรื่องกิเลสนี้มันทำให้แตกเรื่อยนะ ไม่มีคำว่าประสาน พากันฟังให้ดี นี่ภาษาของกิเลส
ภาษาธรรมจึงพูดให้ฟังชัดเจนทั้งสองอย่าง

วันนี้เราก็ได้พูดถึงเรื่องภาษารธรรม กับภาษาของกิเลสต่างกันอย่างไร ถ้าเรายังได้แสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายฟังอยู่ตลอด นำพี่น้องทั้งหลาย ภาษารธรรมจะออกเรื่อย ๆ อย่างนี้เป็นอื่นไปไม่ได้นะ ถ้าให้เป็นอื่นก็เรียกว่าไม่เทศน์เสีย เรื่องของกิเลสเป็นกิเลส เรื่องธรรมเป็นธรรมไปเสีย แต่เมื่อมีความจำเป็นผู้ที่ยังมีอยู่ก็ต้องได้แสดงออกมาจนได้ใช้ใหม่ละ ผู้ซุ่มน้กัฟิง ก็ขวางหูตัวเองไปนั้นแหละ ให้ขวางหูขวางปากผู้เทศน์ไม่มีแหละ มันไปขวางผู้ฟังนั้นแหละเข้าใจไหม แล้วก็ไปเป็นโทษกับผู้ฟังนั้นแหละ จำเอานะ

เวลานี้เรากำลังช่วยชาติบ้านเมืองของเรา หัวใจของชาติอยู่ที่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ที่กระจายออกเวลานี้ ทองคำกับดอลลาร์เข้าคลังหลวงล้วน ๆ เงินสดแยกทั้งซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง แยกออกช่วยประเทศทั่วทุกภาคเลย นี่เรียกว่าเงินสด ไปที่ไหนเห็นหมด สถานที่ที่เงินสดออกกระจายเอาไว้ ตั้งแต่คนทุกชั้นคนจน สถานสงเคราะห์ โรงเรียน โรงพยาบาล ที่ราชการต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย นี่ละเงินสดของพี่น้องทั้งหลายแล้วออกไปให้พี่น้องหลายได้เห็น เราไม่มีเราไม่เอา เราพูดจริง ๆ บาทหนึ่งเราก็ไม่เคยแตะ พูดจริง ๆ นี่เรียกว่าเราช่วยโลกจริง ๆ ช่วยอย่างบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยว เพราะฉะนั้น จึงพูดได้ทุกบาททุกบาททีเดียว ให้พากันพอออกพอใจนะ

ผลที่ทำขึ้นมานี้ก็มากต่อมากแล้ว จากเงินสดและดอลลาร์ ทองคำ เข้าสู่คลังหลวงรู้สึกว่ามันขึ้นม้ายิ้มแย้มแจ่มใส ด้วยความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละด้วยกัน ความแตกแยกสามัคคีนั้นพังนะ อย่าเอาเข้ามา อะไรไม่ดีให้รีบแก้ไขตัดแปลงเพื่อซ่อมแซมให้ดีขึ้น ๆ นั่นละดีนะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นแหละ ออกจากนี้แล้วเราก็จะไปภูวี่ วันนี้เอาของไป ไม่เอามากละ เอารถไป ๒ คัน รถตู้หนึ่งแหละ เต็มเอี้ยดเลยสั่งเรียบริ้อยแล้ว ภูวี่ก็มีพระตั้ง ๔๒ องค์ เราเลี้ยงทั้งหมดเลยนะ เลี้ยงมาได้ ๑๐ กว่าปี วันนี้เราเอาอาหารไปเสริม ส่วนถึงวันที่จะไปส่งนั้น จวนสิ้นเดือน ๆ ทุกเดือนไปส่งเต็มเหนี่ยว ๆ เวลาเราไปนี่เป็นอาหารเสริมกันไปเท่านั้น

สรุป ทองคำ ดอลลาร์ และกฐินวันที่ ๑๐ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๔ บาท นี่หมายถึงทองคำส่วนรวมกลาง ๆ นะอันนี้ ส่วนกฐินเท่านั้นกองเท่านั้นกองไม่ได้นับเข้านี้ละ นี่หมายถึงทองคำกลาง ๆ มาตลอด ทองคำได้ ๔ บาท ดอลลาร์ได้ ๘ ดอลลาร์

กฐินทองคำได้ ๓๐๔ กอง กฐินเงินสดได้ ๑๐๑ กอง รวมเป็น ๔๐๕ กอง ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๕,๐๕๙ กิโลกรัม หรือ ๕ ตันกับ ๕๙ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการมอบเข้าคลังหลวงเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๔๕ นี้ได้ ๒๒๑ กิโล ๒๔ บาท ๕๙ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้มอบนะ อยู่ข้างนอก เราจะมอบตอนธนาคารวันที่ ๑๐ ธันวาคม จะมอบทองคำอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล จึงว่ารวบรวมทองคำทั้งเงินสด ที่เข้าบัญชี

เงินสดนี้หมายถึงเงินสดกฐิน เรารวมเข้าบัญชี ๆ เสร็จแล้วจะถอนออกมาซื้อทองคำเข้า คลังหลวงทั้งนั้น กรุณาทราบตามนี้

กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น เวลานี้กฐินทองคำได้ ๓,๗๖๘ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๑๔ กิโล ๒๑ บาท ๒ สลึง ของทองคำนะ กฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๑,๒๖๘ กอง เท่ากับเงินสด ๑๘,๐๓๐,๔๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๑๕,๐๓๗ กอง ยังขาดอยู่อีก ๖๘,๙๖๓ กอง ในจำนวนกฐิน ๘๔,๐๐๐ กองนั้น กรุณาทราบตามนี้นะ เร่งเข้าไปทุกวัน ทางกฐินเรามั่นยั่วเย้า ๆ เวลานี้ ใครอยู่ที่ไหนตัดเข้ามานะ ให้มันทางขาด ยังเหลือแต่ตัวล่อนจ้อน เรียกว่า ครบ ๘๔,๐๐๐ กอง เหลือแต่ตัวล่อนจ้อน ครบ ๘๔,๐๐๐ กอง เข้าใจไหม เอาละเท่านั้นละ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com